

Værd egentlig ikke beroer paa, at den fremsættes, men kun paa de Grunde, hvorpaa den hviler. Er dens Indhold grundet, saa bestaaer denne dens Substants ligesuldt, om det end ikke udtryffeligt udtales, og det er ikke af Vigtighed, at dette skeer.

Seg skal nu tillade mig at vende mig til den af Mindretallet foreslaaede Dagsorden. Mindretallet har selv bebudet, at det vilde begjære en deelt Afstemning over denne sin Dagsorden. Seg skal da først gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til den sidste Deel af Dagsordenen, s: med Hensyn til de forffjellige Punkter, som deri foreslaaes opstillede. Disse Bemærkninger skulle dog blive meget korte, ialfald foreløbgt, idet det nemlig af Mindretallet og saa eventuelt er stillet i Udsigt, at det muligt ikke vil inistere paa en Afstemning over disse Punkter. Det følger jo af, hvad jeg tidligere har tilladt mig at udtale, at Udvalgets Fleertal paa ingen Maade vil kunne tiltræde disse Punkter. Blandt de Bestemmelser, som deri indeholdes, og som Fleertallet er imod, ere de vigtigste deels Bestemmelsen om en Dvotapart i Nr. 8 og 9, og deels den almindelige Bestemmelse om, at der skal finde en Auction Sted over Fæstegaarden i Tilfælde af Fæsteledighed. Den Tanke, at ville afgjøre hele Sagen ved saadanne befalede Auctionsforretninger, hvorved man dog iøvrigt lader de paagjældende Eiere og Brugere en vis Frihed til inden Auctionen at affinde sig med hinanden, er efter min Overbeviisning overhovedet en saadan Tanke, som man ved nærmere Overveielse maa komme tilbage fra, ikke blot paa Grund af, hvad der kan indvendes imod den fra Godseiernes Side, men ogsaa, som jeg igaar tillod mig at fremhæve, paa Grund af at der i Virkeligheden ikke derved vil opnaaes det Formaal, som man ved samme tilsigter. Det ærede Mindretal meente, at, hvad jeg i saa Henseende igaar havde bemærket, kun var Indvendinger, som lode sig fremsætte mod Lovforslaget, men jeg veed dog ikke, om de ikke, ialfald tildeels, ligesaafuldt gjælde om de i Mindretallets Dagsorden paabudte Auctioner. Man maa dog virkelig indrømme, at man ved at paabyde saadanne Auctionsforretninger ikke med Nødvendighed bringer de Eiendomme,

hvorum der er Tale, over fra den Person, som eier dem, over til de andre Personer, til hvem man ønsker dem overdragne. Om en saadan Overdragelse virkelig vil finde Sted, vil jo beroe paa ganske andre Omstændigheder; det er Noget, som det slet ikke er sikkert vil skee. Seg berørte imidlertid dette allerede igaar, og jeg skal derfor ikke nu nærmere gaae ind derpaa, naar der ikke gives mig særlig Anledning dertil. For at fremhæve min Tanke skal jeg endnu kun henvise til en Analogi, som jeg vil indrømme ligger fjernt, men som jeg ogsaa blot nævner til Orientering. Seg vil bede de Herrer om at gjenkalde sig i Erindringen de Toldbodauctioner, som man i sin Tid afholdt her i Landet over stempelpflichtige Manufacturvarer. Det var Auctioner, som bleve afholdte i det Niemed at faae en Værdiansættelse paa Varerne, for saaledes at faae at vide, hvor stor en Sum der skulde tilfalde Statskassen i Stempelafgift. Hvad var Resultatet af disse Auctioner? Det var saa at sige altid det — og det blev endog saa forudsat, at dette altid vilde blive Resultatet —, at Varerne forbleve i Eierenes Besiddelse; Eieren beholdt dem. Det forekommer mig, som sagt, at hele denne Auctionstanke i sig selv er en høist tvivlsom Tanke, og jeg nærer nogen Tvivl om, at den, da den kom frem første Gang, nemlig i Aaret 1856, har været synderlig gjenneemtænt. Og det er i al Fald ikke underligt, om den ikke dengang har været gjenneemtænt; thi den fremkom jo kun som Følge af en vis politiff Situation. Ifølge en saadan blev den omtalte Tanke pludselig kastet frem og gjort til Gjenstand for en Dagsorden; dermed flarede man dengang Situationen — Saaledes er jo den virkelige Sammenhæng, og derfor kan jeg heller ikke nægte, at Noget af det, der har undret mig meest ved min ærede Naboes (Lehmanns) Foredrag igaar, ligesaa vel som det undrede det høitærede 2det Medlem for 9de Areds (Estrup), som igaar talte, var den ganske overordentlige Bægt, som Mindretallet lagde paa den omtalte Dagsorden. Dersom jeg tænker mig, at den ærede Landsthingsmands egne 9 Punkter uforandrede eller med de Ændringer, som deri ere blevne foreslaaede af en æret Landsthings-